HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

שבשעת לקיטתו עישורו. שמא תנטו בשנה שניה שמעשרותיה מעשר ראשון ומעשר שני ונלקט בשלישית לשמיטה שמעשרותיה מעשר ראשון ומעשר עני מתעשר כדין מעשר שלישית ושלו שאר פירות שחנטו פירותיהן בשניה ונלקטו בשלישית מתעשרין כדין שניה.

ועונין מעשר הסוו מתרגו לירק דמעשר פירות האילן וירקות דרבנן ומעשר גורן ויקב לתורייתא וכגורן ויקב ילפינן בגמרא שהנה (לקמן יג:) שמתעשר שאר שנה שהנישלו שלש מקרבי ומשמרו רבנן מעשר דבריהם מגורן ויקב מה גורן ויקב מיומדים שגדילים על רוב מים דהיינו מי גשמים ומתעשרין לשנה שעברה אף כל הגדילין על רוב מים כגון פירות האילן מתעשרין לשנה שעברה יצאו ירקות שגדילין על כל מים שמתעשרים לשנה הבאה ותרומה נמי גדל על כל מיס כירק: **גמ' דגן דבר.** אף למעשרות: **הוא דאמר.** תנא דמתני' דמקפיד אתרומה: ג) **(דאמר) כי האי תנא.** דלקמני ורבותינו נמנו בשוא ואמרו אתרוג בר שמיט ואמרו אתרוג בר לקיטה בין למעשר בין לשביעית: **טעמא דלוגב כר שמיט הוי.** קושיא היא כלומר לעיל אמר דהיינו טעמא דלוגב ניקח משום דבר שמיט הוא הא שביעית הוא לאסור ונפקא מינה שלולבי שביעית קדושת שביעית נוהג בהו שלא ליקח בדמיהן חלוק וטלית: **שגגתן.** שביעסן לאולרן: **לאוכה.** לאון מאכל: **לקטן לאכילה.** למאכל בהמה: **אתי הסס.** גבי עלי הסקה להכי לא נוהגין בהן שביעית דאמר קרא והיתה שבת הארץ לכם לכל לרכיכם וכתיב לאכלה למימרא דאין מותר ליהנות מפירות שביעית אלא הנאה הדומה לאכילה: **שהנאתו וביעורו שוה.** כלומר שהנאתו וביעורו שמתבער מן העולם בזמן כאחד כגון סיכה ושמיה והדלקת הנר. ומיהו דרשה גמי ילפינן שזמן שביעית נוהג אלא כפרי דהיינו דומיה דקרא אתה אומר לאכלה ולא למלוגמא אי אינו אלא ולא לבבוסה כשהוא אומר לכם הרי לבבוסה אמור הא מה אני מקיים לאכלה ולא למלוגמא מה ראית לרבות את הבבוסה ולהוציא את המלוגמא מרבה

א) [ר"ה טו. תוספ' שביעית פרק ד"ד], ב) [ל' דמגילן], ג) ב"ק קג:, [ע"ש כל הסוגיא], ד) [ביצה לב. ע"ש נדרים סב. ע"ש ב"ק קג.], ה) [מכות יג.], ו) רש"ל מ"ז.

תורה אור השלם

ו. וְהָיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם לְאָכְלָה לְךָ וּלְעַבְדְּךָ וְלַאֲמָתֶךָ וְלִשְׂכִירְךָ וּלְתוֹשָׁבֶךָ הַגָּרִים עִמָּךְ:

ויקרא כה ו

הגהות הב"ח

(א) גמ' ממנו מתרגו אחר לקיטה:

מוסף רש"י

שבשעת לקיטתו עישורו. שמא תנטה בשניה ונלקטת בשלישית מתעשר כדת שנה שלישית, כירק, לפי שאף הוא דרכו ליגדל על כל מים, הכי מפרש לה בגמרא (ר"ה יד:) קמיימא דקתני זו לענין הוכיח זו לענין מעשרות אחר תנטה כשאר מיני שנלקט זו כירק. המעשרות מתמנות כאחד השנים, שנה ראשונה של שמיטה מעשר ראשון ושני, וכן בשנים, אבל שלישית מעשר ראשון ומעשר עני, ואם תנטע בשניה ונלקט בשלישית כאחר מיני בשאר מילות אחר תנטה לקיטה כירק ובתרומה אחר לקיטה כירק (קדושין ב:). **שביעית** מאן דכר שמיטה. דקתמר דתימנו עלה רבותינו שנמנו מירק מלן דתניא (ר"ה טו.). **אתרוג אחר לקיטה** למעשר. לענין מדם וישן ולענין שניה נכנסת בשלישית או שלישית לרביעית, ואחר חנטה לשביעית. אין להפקר בין לביעור כשאר פירות, וכל שביעית הנכנסת לשמיטת הפקרה הוא פוטרה מן המעשרות, דאילו לענין מעשר כשאר שני שבוע חזול ביה רבנן בתר לקיטה לגבי מדם וישן ומעשר שני ומעשר עני משום דדרכו ליגדל על כל מים כירק, והכי מפרש בשמעתא קמיימא דקדושין, אבל לשאר דברי אוה נאילן בתר חנטה (ר"ה טו:). **שבגבן לחובה.** לעשות מהן מחצית, אוהר לימות המולף (ב"ק קא:). **אין בהן משום קדושת שביעית.** ויהנה מהן לף לאחר זמן הביעור (שם). **שהנאתו וביעורו שוה.** דבר שבשעת הנאתו כלה מן העולם (שם). **יצאו עצים.** שלאחר ביעורן שעשים גחלים הוא דהוי עיקר הנאתן (שם). **והא איכא עצים דמשחן.** שאחיכין כגר אחוקה לגופן דידו והנאתן ויעורן אוה מיחול עלייהו שביעית (שם). **שהם עצים להסקה הן עומדין.** ולף להחיר הלכך עשים ניחוה ומעיקרא לף אל עלייהו שביעית (שם קב.). **ועצים להסקה תנאי היא.** אילף למ"ד שהם עשים להסקה ניחוה ולא מיילא שביעית לפיהן מעשים דמשחן ואילך לאחר ביעורן אוה אל עלייהו שביעית ליין אל שביעית וכן אין מכבסין בגדים, הוי מחוברין (שם). **לא למשרה ולא לבבוסה.** אין שורין פשתן אחר ביעורן, ונמצאת הנאתן אחר ביעורן ואסור, וכן העצים. ור' יוסי מתיר, דייק לכם לכל צרכיכם ואפי' משרה וכבוסה. **מי שהנאתו וביעורו שוה.** הגמה הוא בשעה שהוא כלה מן העולם שהם יכול ליהנות מפירות שביעית קודם זמן הביעור, **יצאו משרה ומבבוסה שהנאתן אחר ביעורן.** שמשעה שמעילין פשתן או בגד ניין נתקלקל ונעבר ונאתן אינו אלא עד שלשה ימים ו', עד שיהא הפשתן שרוי וכן הבגד. והיינו מנאי דלקמן שמעילין פשתן ובגד שנתקלקל ונעבר ונאתן אינו אלא עד שלשה ימים ו', עד שיהא הפשתן שרוי וכן הבגד. והיינו מנאי דלקמן שמעילין פשתן ובגד שנתקלקל ונעבר ונאתן אינו אלא עד שלשה ימים ו', עד שיהא הפשתן שרוי וכן הבגד. והיינו מנאי דלקמן

שבשעת לקיטתו עישורו דברי רבן גמליאל ר' אליעזר אומר אתרוג שוה לאילן לכל דבר הוא דאמר כי האי תנא דתניא ה) **א"ר יוסי אבטולמוס העיד משום חמשה זקנים אתרוג אחר לקיטה למעשר ורבותינו נמנו באושא ואמרו בין למעשר** ב) **בין לשביעית שביעית מאן דכר שמיה חסורי מיחסרא והכי קתני אתרוג אחר לקיטה למעשר ואחר חנטה לשביעית ורבותינו נמנו באושא ואמרו אתרוג** ו) **בתר לקיטה בין למעשר בין לשביעית טעמא דלולב בר ששית הנכנם לשביעית הוא הא דשביעית קדוש אמאי עצים בעלמא הוא ועצים אין בהן משום קדושת שביעית** ג) **(דתנן) עלי קנים ועלי גפנים שגבבן לחובה על פני השדה** ד) **לקטן לאכילה יש בהן משום קדוש' שביעית לקטן לעצים אין בהן משום קדושת שביעית שאני התם דאמר קרא** ו) **לכם לאכלה לכם דומיא דלאכלה מי שהנאתו וביעורו שוה יצאו עצים שהנאתן אחר ביעורן והאיכא עצים דמשחן דהנאתן וביעורן שוה אמר רבא** ז) **סתם עצים ולהסקה הן עומדין ועצים להסקה תנאי היא דתניא** ח) **אין מוסרין פירות שביעית לא למשרה ולא לבבוסה ר' יוסי אומר מוסרין מ"ט דת"ק דאמר קרא לאכלה ולא למשרה ולא לבבוסה מ"ט דרבי יוסי אמר קרא לכם** ט) **לכם לכל צרכיכם ואפילו למשרה ולבבוסה ות"ק הא כתיב לכם ההוא לכם דומיא דלאכלה מי שהנאתו וביעורו שוה יצאו משרה ובבוסה שהנאתן אחר ביעורן ורבי יוסי הא כתיב לאכלה ההוא מיבעי ליה לאכלה ולא למלוגמא כדתניא לאכלה ולא למלוגמא אתה אומר לאכלה ולא למלוגמ' או אינו אלא ולא לבבוסה כשהוא אומר לכם הרי לבבוסה אמור הא מה אני מקיים לאכלה ולא למלוגמא מה ראית לרבות את הבבוסה ולהוציא את המלוגמא**

מרבה

למשרה ולבבוסה לף מהניא מחשבה למיהוי בעלי קנים וגפנים קיימי שעת ביעורו וקלקולו ודמי להנאת אכילה ועלי קנים וגפנים קיימי להכי ולהכי הלכך בתר מחשבה אזלי: **והא לישה עלים דמשמן.** עץ שמן שהעץ עצמו מדליקין בו להאיר כמו בפתוקות והוי הנאתו וביעורו שוה נימא הנאת מיכא מם לקטן להדלקת אורה דהנהג בהו שביעית: **ומשני שמם עלים.** של היסק להסקה ניתנו לבריות וסתמן לאו להאיר קיימו הלכך לף נחתא בהו קדושת שביעית מעיקרא ואפילו לקטן להאיר: ס"ג **עלים דהסקה פנאי היא.** ועלים להסקה גופייהו שהנאתן אחר ביעורן היא אי נהגה בהו שביעית אי לף לישה תנא דדרים לכם דומיא דלאכילה למעוטי כל שהנאתן אחר ביעורו כדדרשינן לעיל ומהכיא דרשה לישה ואישה דלא שיטת הס"ק הנאתן שוה בכל מלוגמא ומילוף ואפיקטוירין. ואני שמעתי מרבותי שהיו גורסים וסתם עלים להסקה ניתנו תנאי היא כתוב בכל הספרים ומרחתי מנעורי בכל לידי שיטת הס"ק ליישבה כפי דבריהם ואיני יכול ומצאתי גירסת זו בספר כתב ידו של רבינו גרשום בן יהודה מנוחתו כבוד וכסדר ישועות של רבינו יצחק בר מנחם כתוב ואיתו מוגה וכן נראה בעיני: **אין מוסרין פירות שביעית לא לקוך משרה.** לשרות פשתן ניין של שביעית: **ולא לכבוסה.** לכבוס בגדי ניין של שביעית. משרה וכבוסה הנאתן אחר ביעורן שמשעה ששורה הבגדים או הפשתן ניין שעה אחת נתבער ואבד לו והנאתו אינה עד שילבש הבגדים: **למלוגמא.** לרפואה:

א) משבשעת לקיטתו עישורו דברי רבן גמליאל ר' אליעזר אומר אתרוג שוה לאילן לכל דבר הוא דאמר כי האי תנא דתניא א"ר יוסי אבטולמוס העיד משום חמשה זקנים אתרוג אחר לקיטה למעשר ורבותינו נמנו באושא ואמרו בין למעשר בין לשביעית שביעית מאן דכר שמיה חסורי מיחסרא והכי קתני אתרוג אחר לקיטה למעשר ואחר חנטה לשביעית ורבותינו נמנו באושא ואמרו אתרוג בתר לקיטה בין למעשר בין לשביעית טעמא דלולב בר ששית הנכנם לשביעית הוא הא דשביעית קדוש אמאי עצים בעלמא הוא ועצים אין בהן משום קדושת שביעית (דתנן) עלי קנים ועלי גפנים שגבבן לחובה על פני השדה לקטן לאכילה יש בהן משום קדוש' שביעית לקטן לעצים אין בהן משום קדושת שביעית שאני התם דאמר קרא לכם לאכלה לכם דומיא דלאכלה מי שהנאתו וביעורו שוה יצאו עצים שהנאתן אחר ביעורן והאיכא עצים דמשחן דהנאתן וביעורן שוה אמר רבא סתם עצים ולהסקה הן עומדין ועצים להסקה תנאי היא דתניא אין מוסרין פירות שביעית לא למשרה ולא לבבוסה ר' יוסי אומר מוסרין מ"ט דת"ק דאמר קרא לאכלה ולא למשרה ולא לבבוסה מ"ט דרבי יוסי אמר קרא לכם לכם לכל צרכיכם ואפילו למשרה ולבבוסה ות"ק הא כתיב לכם ההוא לכם דומיא דלאכלה מי שהנאתו וביעורו שוה יצאו משרה ובבוסה שהנאתן אחר ביעורן ורבי יוסי הא כתיב לאכלה ההוא מיבעי ליה לאכלה ולא למלוגמא כדתניא לאכלה ולא למלוגמא אתה אומר לאכלה ולא למלוגמ' או אינו אלא ולא לבבוסה כשהוא אומר לכם הרי לבבוסה אמור הא מה אני מקיים לאכלה ולא למלוגמא מה ראית לרבות את הבבוסה ולהוציא את המלוגמא מרבה

מתבערין אף לכם בעינא להיות ביעורו בעת הנאתו, [לאפוקי משרה ששורין בו הפשתן, וכביסה], שמתכבסין ומתלבנין

צה א מיי' פ"ו מהל' מעשר שני הל' ה [טוש"ע י"ד סי' שלח סעי' קכו]:

צו ב מיי' שם ופ"ד מהל' שמיטה ויובל הלכה י"ב:

צז ג מיי' פ"ה מהלכות שמיטה הלכה י"ג:

צח ד מיי' שם הל' י:

רבינו חננאל

דתניא נמנו וגמרו באושא אתרוג אחר לקיטה בין למעשר בין לשביעית. כבר פירשנו זה העניין כולו בראש השנה לפיכך לא הוצרכנו להאריך בכאן. ומקשינן וכי לולב כפרי הוא דמוקמת לה בבן ששית שנכנס לשביעית, עץ הוא, ועץ אין בו קדושת שביעית. דתנן עלי קנים ועלי גפנים שגבבן מן השדה, ליקטן לאכילה יש בהן קדושת שביעית, לעצים אין בהם משום קדושת שביעית. ושנינן שאני התם דאמר קרא לכם, ואמר קרא לאכלה, בלומר לא ניתנה לכם שביעית אלא לאכילה, (ו)בעינן דומיא דאכילה לכם. ודרך המאכל [נ"א: האכילה] ללעוס ולבער המאכל בלעיסתו מתורת אוכל, וכיון שמגיע בחניכיו נהנה חכו מן המאכל בלעיסתו, ונתבער אותו הפרי [כאחת], נמצאת הנאתו ועת ביעורו באין כאחד. וזהו פי' הנאתו וביעורו שוין. וכל דבר שהנאתו וביעורו ביחד, קדושה [נ"א: קדושת שביעית] חלה עליו, ואף על פי שאינו נאכל, והוא שניתן ליהנות ממנו כדרך האכילה, ששוה בכל אדם. יצאו עצים שהנאתן אחר ביעורן, כלומר אין הפת נאפת ואין התבשיל מתבשל אלא אחר שריפת העצים, הנה ביעורן קודם להנאתן, לפיכך אין קדושה חלה על העצים. ודחינן והא איכא עצים דמשחן. פי' דמשחן, להתחמם, כדכתיב ויכסהו בבגדים ולא יחם לו. כלומר עצים שעושה בהן המדורה להתחמם, שבעת הדלקתן הוא מתחמם בהן, נמצאת הנאתו ועת ביעורו ביחד, ולמה אין קדושת שביעית חלה עליהן. ודחי **רבא** סתם עצים להסקה הן עומדין. פי' עצים להסיקן תחת תבשילו ועל התנור לאפות בו את הפת עומדים, לאפוקי לולב דלאו להסקה עומד והנאתו בעת ביעורו, לפיכך יש בו קדושת שביעית. ומשום דהוה בן ששית שנכנס לשביעית שרי לזבוני. **וסתם** עצים להסקה עומדים ואין מותרין בשביעית אלא משום הנאתן אחר ביעורן תנאי היא. דתניא אין מוסרין פירות שביעית למשרה ולכביסה. פי' כגון פירות שמלבנין וכובסין בהן, כגון הבורית וכיוצא בהן, בשביעית אסור. מהאי טעמא דכתיב לכם (ויהיה) לאכלה, בעינן לכם דומיא דלאכלה, מה לאכלה בעת הנאתו

(ו) [ב"ק קג.], ז) [ל' דמגילן], ח) [ל' דמגילן], ט) [ל' דמגילן],